

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Opvs De Iudiciis Divinis, Qvae Devs In Hoc Mvndo Exercet

Accessit index concionatorius in omnes totius anni dies Dominicos &
Festos, ab ipso Auctore confectus

Stengel, Georg

Ingolstadii, 1651

8. Omnia me[m]bra, & naturæ debitos humores resurge[n]tibus esse
redde[n]da.

urn:nbn:de:hbz:466:1-45686

in viridem iuventam, non aliqua herbarum aut naturæ, sed Numinis potentia redituros; vt proinde neque de annis nimis multis, aut nimis paucis conqueri possint; neque de corporis statura, aut ipsa etiam morte subeunda murmurare; cum non ignorent, se tanto scœnore atque lucro immutandos.

VIII.

1. Cor. 15. 51.
Gen. 3. 19.

Psal. 147. 2.

S. Thom. in
suppl. q. 78.
art. 2.

Deut. 32.
Aristot. lib. 3.
de animal.
S. Thom. in
suppl. q. 80.
art. 1.

Quocirca membrorum quoque integritas & pulchritudo non deerit Sanctis; etsi in damnatis probabiliter, seruata naturæ veritate & integritate, omnia deformatia erunt, Apostolo dicente: *Omnes quidem resurgemus, sed non omnes immutabimur, per gloriam scilicet.* Ex quo, Adamo, & Euz, & omnibus in peccato originali natis dictum est: *Puluis es, & in puluerem reuerteris*, omnes in cinerem soluihur. Etsi enim Christi resurrectio est exemplar nostræ resurrectionis, si terminum ad quem aspiciamus; non est tamen exemplar, secundum terminum à quo. Vnde, licet *caro eius non viderit corruptionem*, reliquorum tamen hominum (*nisi aliquibus ex speciali priuilegio gratia, sit indultum contrarium*, ait S. Thomas) corpora dissoluuntur, vt possint reformari; atque in cinerem rediguntur, vt de nouo integrentur. Nihil igitur refert, vnde restaurentur; ex monstris, aut alium defectum habentibus, aut etiam ex ipso puluere, ad quem redacta fuerunt; satis esse debet, si in resurrectione omnia accipiant, quæ ad eorum integritatem perfectionemque pertinuerunt. Omnia autem membra iusti accipient, quia Dei perfecta sunt opera, & inter opera De reminet resurrectio. Ad perfectionem autem hominis omnia membra pertinere, inde docetur, quia, iuxta Philosophum, *comparatio anima ad corpus est, sicut comparatio artis ad artificiatum: quidquid autem explicitè in artificiato ostenditur, ait S. Thomas, hoc totum implicitè, & originaliter in ipsa arte continetur: & similiter, quidquid in partibus corporis apparet, totum originaliter, & quodammodo implicitè in anima continetur. Sicut ergo artis opus non esset perfectum, si artificiato aliquid deesset eorum, quæ ars continet; ita nec homo posset esse perfectus, nisi totum, quod in anima implicitè continetur, exterius in corpore explicaretur: nec etiam corpus anima ad plenum proportionaliter responderet.* Hæc S. Thomas, qui ibidem addit, intestina quædam membra sanctorum nec vacua-

torè,

fore, neque immunditias contentura, sed nobilibus humoribus implenda. Quod in damnatis non fiet. Qui autem humores in resurgentibus sint extituri, ex eo pendet decidere, quoniam spectent ad naturæ integritatem, de quibus idem Doctor, & schola Philosophorum.

Ibid. art. 3.

Quin & capilli, & vngues reddentur ijs, qui in hac vita calui fuerunt, aut matrum curiosarum vitio, vel sæuitia tyrannorum exungulati. Quia capilli quoque & vngues dati sunt in ornamentum hominis. Cum ergo *corpora hominum, præcipue electorum* (ait idem Angelicus Doctor, quia non ita credibile est, damnandos cum ornamentis suis ad identitatem & veritatem non necessarijs resurrecturos) *debeant resurgere cum omni ornatu*; consequens est, eos etiam cum capillis & vnguibus resurrecturos. Adde quod capilli & vngues, licet ex abundantia cibi generentur, non solum ornatum habeant, in hac vita, sed etiam sua non careant utilitate; atque idcirco ad secundariam pertineant corporis perfectionem; sicut folia arborum, quibus fructus cooperiuntur, pertinent ad secundariam arborum perfectionem, & venustatem. Et quoniam temperamentum magis ad naturam hominis pertinet, quam eadem mensura quantitatis, quæ saltem in infantibus non manebit, ex temperamento autem oritur color capillorum, conficitur tunc, capillos beatorum eodem colore fore conspicuos, qui hinc 34. anno aut fuerunt, aut futuri fuissent, si vita esset eò usque porrecta.

IX.

Ibid. art. 2.

Quoniam autem infantes, pueros, & Pygmæos in statura perfecta, uti & Gigantes ea magnitudine, qua ferè Christus fuit, diximus resurrecturos; necesse est & Gigantibus aliquid de materia demi, & infantibus ac Pumilis aliquid addi, quod identitati ac veritati eiusdem hominis non officit; sicut neque in ijs, qui ab alijs hominibus deuorati sunt; quorum proinde caro à pluribus animabus fuit informata, & iam ad hunc, iam ad illum hominem pertinebat. Nihil inquam, officit, quia, præter alias responsiones à S. Thoma assignatas; sufficit, tantum materiæ tunc diuina virtute aliunde suppleri, quantum opus est ad perfectionem quantitatis. *Nec per hoc aliquid præiudicatur*

X.

S Thom. iā
supl. q. 80.
ad 3.